

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] Udstedelse af bevillinger, når modparten ønsker nærmere oplysninger herom, så jeg tror, man med god samvittighed kan sige, at man ikke i den retning søger at forholde modparten oplysninger om vor bevillingspraksis.

Med hensyn til det konkrete tilfælde, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har omtalt, skal jeg lade foretage en undersøgelse, således at jeg kan se, hvad der ligger bag det spørgsmål, der her er rettet til mig.

Viggo Starcke: Jeg takker den højtærede handelsminister for hans svar, og fordi han vil undersøge det konkrete tilfælde, selvom det jo ikke så meget er det, det drejer sig om, som det er det principielle i spørgsmålet. Jeg forstår godt den højtærede handelsministers betragtninger om, at der, hvor der f. eks. er truffet en aftale om maskiner i al ubestemt almindelighed, kan finde en inddeling sted, efter hvilke interesser man har i bestemte maskiner. Men noget sådant kan ikke siges at foreligge, hvor det drejer sig om ganske bestemte, nævnte varearter. F. eks. nævnes der her i meddelelserne fra direktoratet for vareforsyning — nr. 7 af 21. maj — udtrykkeligt påhængsmotorer til cykler, der nævnes herreskjorter. Nu kan der måske være herreskjorter af forskellig kvalitet, og der kan måske også være påhængsmotorer af forskellig kvalitet, imellem hvilke der kan vælges, men man kan efter mit skøn ikke udelukke en hel sådan kategori, hvis den findes i handelsaftalen, og det er et faktum, at Østrig er skuffet, desorienteret og forbavset og hævder, at det er en fremgangsmåde, som ikke i forvejen er nævnt i aftalen med den kontraherende part.

Der er en ting, jeg gerne vil henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, og det er, at vi her i landet har nogle mindre fabrikker, der fremstiller påhængsmotorer. Jeg vil gerne spørge den højtærede handelsminister, om han vil være så venlig at undersøge, om der eventuelt ligger protektionistiske hensyn bagved en sådan afgørelse til fordel for disse fabrikker. Forholdet er nemlig det, at påhængsmotorer er en sæsonartikel, og ved at trække tiden ud for bevillingstildeling opnår man en beskyttelse derved, at sæsonen er forbi, når eventuelt tilladelsen gives. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han har overvejet, hvilke ubehageligheder Danmark kan komme ud for, hvis andre lande svarer med repressalier.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg kan ganske kort svare,

at det er en selvfølge, at når Danmark indgår på forpligtelser i handelsaftaler, vil man opfylde dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Tholstrup** til landbrugsministeren.

Anser landbrugsministeren det for rimeligt at forlange, at eksportører af danske tarme skal afgive tro og loveerklæringer på, at disse er af udenlandsk oprindelse, blot fordi de kommer fra mindre slagtehus, hvor man ikke har statskontrolører, men dog dyrlægekontrol?

Og kan landbrugsministeren tænke sig at fritage tarmeksportører for at mærke emballagen til disse tarme med mærket „ikke dansk“, når den dog indeholder danske tarme?

Tholstrup: Foranledningen til dette spørgsmål er de urimelige krav, der stilles til tarmhandlere og tarmeksportører, som hjemtjener store millionbeløb i fremmed valuta ved eksport, reeksport og transit-handel. Kravene er i sig selv meningsløse og betyder gene og hemninger for den frie omsætning og konkurrence med andre lande, hvor man ikke stiller lignende krav. Man har fra tarmhandlerforeningens side for-gæves søgt at få rettet disse forhold, og det er et udtryk for tabt tålmodighed, når tarmhandlerforeningen har henvendt sig til mig om at drage spørgsmålet frem for det høje ting.

Ordningen har sit udspring i de clearingsaftaler, som i 1935 blev indgået mellem Danmark og Hitlers Tyskland, og burde forlængst have været afskaffet, idet den ikke længere har nogen som helst mening.

Når en tarmhandler køber tarme hos en slagter i f. eks. Smørumnedre eller Hede-husene, hvor der ikke er statskontrol, men hvor dyrene er dyrlægekontrollerede både før og efter slagtingen, skal han for at kunne eksportere disse tarme underskrive en tro og loveerklæring om, at de er af udenlandsk oprindelse, en såkaldt paragraf 2 attest — attest D.

Det samme forlanges, hvis slagting har fundet sted i Købbyen, hvor der jo er fuldt af statskontrolører; hvis køberen flytter tarmene over i sine egne lokaler og foretager sorteringen og nedpakningen der, skal han stemple emballagen og også forsyne forsendelsen med attest om, at det er udenlandsk.

For at kunne eksportere sådanne tarme til Tyskland forlanger myndighederne, at